

[Gerhard Nielsen.]

Jeg tillader mig paa Udvalgets Vegne at anbefale det stillede Ændringsforslag til Vedtagelse.

Ministeren for offentlige Arbejder (Fris-Skotte): Jeg kan tiltræde det stillede Ændringsforslag. Jeg skal tage Hensyn til Henstillingen om at tilstræbe, at Statsbanernes Benyttelse af Arealer, som ikke anvendes af Jernbanerne, ikke virker skæmmende paa Omgivelserne.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Ændringsforslaget
vedtoges uden Afstemning.

§ 1, saaledes ændret,
vedtoges uden Afstemning.

§§ 2—6
vedtoges uden Afstemning.

Lovforslagets Overgang til tredje Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Formanden: Jeg skal lade den under Punkt 4 paa Dagsordenen opførte Sag udgaa.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov angaaende Fuldmægtige ved Underretterne udenfor København m. m.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 1291).

Sagen sattes til Forhandling.

Justitsministeren (Zahle): Jeg skal have den Ære at anbefale til det høje Ting Forslag til Lov angaaende Fuldmægtige ved Underretterne udenfor København m. m., saaledes som dette Lovforslag er vedtaget af det høje Landsting.

Lovforslaget gaar i Korthed ud paa, at senest 1. April 1935 vil der ved Underretterne udenfor København være at statsansætte Fuldmægtige, hvis Antal fastsættes ved Normeringsloven. Da Lovforslagets Hensigt er at afskaffe, at Dommerfuldmægtige driver private Forretninger, bestemmes det, at naar Lovforslaget er vedtaget af begge Rigsdagens Ting og ved kgl. Stadfæstelse er ophøjet til Lov, vil ingen Dom-

merfuldmægtig, som derefter ansættes, have Lov til at drive private Forretninger, lige saa lidt som nogen tidligere ansat Fuldmægtig, der ikke allerede driver Forretning. Men de Dommerfuldmægtige, som allerede nu sidder i Stilling og driver privat Forretning, skal altsaa have Frist indtil 1. April 1935 til Afvikling af deres Forretninger. Jeg havde foreslaaet 1. April 1933, men det høje Landsting har ønsket Fristen forlænget til 1935. Dette er maaske ikke tvingende nødvendigt, for man ser jo, at naar en Dommerfuldmægtig f. Eks. bliver udnævnt til Dommer eller paa anden Maade bliver forfremmet, kan han meget hurtigt afvikle sine Forretninger, men naar man nu kan faa hele dette Lovforslag vedtaget, kan man ogsaa nok have Taalmodighed indtil 1. April 1935 med at se det træde fuldt ud i Kraft; derfor har jeg kunnet finde mig i denne Ændring.

En anden Hovedbestemmelse i Lovforslaget er da den, at der herefter paa Dommerkontorerne skal kunne besørges visse Forretninger mod et Vederlag, som fastsættes af Justitsministeren, og som gaar i Statskassen, saaledes at hverken Dommeren eller hans Personale faar nogen Andel deri. Dette er foreskrevet i § 4, l., der siger:

„Anmeldelser, Andragender og Indberetninger til Skifteretten, saasom angaaende Hensidde i uskiftet Bo, Overtagelse af Bo til privat Skifte og Arveatgift, Opgørelse efter § 78 i Lov Nr. 155 af 30. November 1874 om Skifte af Dødsbo og Fællesbo m. v., Fortegnelse over Boets Indgæld og Udgæld i Henhold til § 4 i Lov Nr. 156 af samme Dato om Betalingen for de til Skiftevæsenet henhørende Forretninger m. m., Anmeldelse af Fordringer i et Bo, Andragender om Værgesbeskikkelse, Affattelse af Begæringer om Umyndiggørelse eller om Ophævelse af Umyndiggørelse og den rent formelle Affattelse af Skøder, Pantebreve og andre retslige Dokumenter, derunder Testamenter.“

Endvidere en Del Stævninger i forholdsvis smaa Sager, derunder ogsaa udtrykkelig Tyendesager. Disse Forretninger skal altsaa kunne ordnes ved de fornødne Dokumenter paa Dommerkontorerne, naar det kun drejer sig om den rent formelle Affattelse for Skøders, Pantebrevs og andre retslige Dokumenters Vedkommende.

Afskaffelsen af Dommerfuldmægtigenes private Forretninger vil jo medføre nogen Forøgelse af Statens Udgifter til Lønning til Dommerfuldmægtigene; dog tror jeg, det